

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

99. An ad hoc, ut per assecutionem secundi vacet primum, requiratur, ut
utrumque, hoc est, tam præhabitum, seu primum, quàm secundum
obtineatur pacificè, tam quòad titulum, quàm quòad possessionem.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Sectio I. Caput II.

44

Quæstio 97. In genere (ut pote quod par modo concernit) incompatibilita ratione sufficientia, ac incompatibilita aliunde, dum inducitur vacatio præhabiti ipso jure ob affectionem secundi, an, & qualiter ad hoc requiratur possessio secundi?

R. Respondeo primò: ad inducendam hanc vacacionem non sufficit collatio valida ne cum acceptata, nempe dum acceptare differt Collatarius, & sic per eum stat, quod minus acquirat jus perfectum in beneficio, & consequenter possessionem, Garc. p. 11. c. 5. n. 101.

2. Respondeo secundò: neque sufficit collatio acceptata. Garc. n. 100. sed requiritur in super adeptio possessionis secundi, sive requiritur obtentio beneficij secundi, non solum quod titulum, sed etiam quod possessionem. c. liceit Episcopus de præb. in 6. extray. execrabilis. Azor. p. 2. l. 7. c. 16. q. 9. Caſtrop. de defen. d. 6. p. 3. c. 6. nu. 20. Garc. cit. nu. 100. citans Paris. l. 3. q. 1. n. 129. Coraſ. p. 1. c. 10. n. 4. & alios plur. quod tamen limitatur ab his Auctoribus, citatisque ab illis cum communī: nisi per provisum stet, quod minus possessionem adipiscatur; ita ut, si acceptato beneficio nolis ejus possessionem accipere, cum possis, vacet præhabitus, non secus ac si possessionem actu accepisses; cum fraus & dolus nemini favere debeat. Caſtrop. loc. cit. Hinc si provisus à Papa nolit Bullas expedire, ne arctetur possessionem illius accipere, non impeditur per hoc præhabiti vacatio. Garc. nu. 104. Caſtrop. cit. nu. 20. Item si provisus per collusione, configendo item procuret tales molestas judiciales vel extrajudiciales, quæ possessionem pacificam impediunt. Lott. l. 3. q. 23. n. 27. quamvis hoc ipsum sublimiter Garc. num. 102. Caſtrop. n. 20. ita, ut non procedat, dum provisus nullam facit diligentiam pro capienda possessione secundi contra intrusum, qui de facto illud detinet, præsercim, simonius non sit à Superiori, aut præfixus ei terminus ad faciendam diligentiam: quod tunc non tam per ipsum, quām per intrusum stet, quod minus obtineat possessoū: sēu, ut Caſtrop. quod talis tunc non censeatur morosus & culpabilis in possessione, sed ad summum in remotione impedimenti; citat pro hoc Mohed. decis. 32. de præb. l. 3. p. 3. divers. Achill. decis. 358. Gonza. gl. 15. nu. 116. Quinimò addit. Garc. n. 105. id videri adhuc procedere, etiam si monitus facere diligentiam, & ad hoc ei præfixus terminus per Superiorē; et quod non possit cogi agere. A qua tamen doctrina García cavendum esse, ait Lott. loc. cit. n. 30, loquens de decreto de dimittendo priore; dum illud in concessionē secundi additur, & in eo habentur haec verba: vel per te steterit, et quod decretum ita conceptum virtualiter & expreſſe præfigat terminum, nedum ad exequendum, sed etiam ad faciendas diligentias & omnem conatum, ita ut nec allegare possit impedimentum ex intrusionē alterius, nisi doceatur de diligentia pro eo detruendo; porect enim esse, quod illico, ut intus vocatus fuisset coram executori, vel sponte cessisset, vel per executorē decreta detruso, eo de possessione deturbato: atque Lott. decisiones & auctoritates, quas adducit Garc. non facere ad rem, quia, ut patet ex earum lecturā, procedunt de decreto de expediendis literis nova provisionis infra 6. menies, in quo non apponitur ista clausula: vel per te steterit. Quod si tamen beneficium impe-

tratum foret plenum, & provisus ab ejus concessione vel attestatione abstinuisse bonâ fide; ed quod compertum fuisset, provisionem de jure non subsistere, & possessorē non posse de jure dimoveti suā possessione, dictum decretum non afficeret provisum respectu primi dimittendi, tradit Lott. n. 33.

3. Respondeo tertio: requiritur, ut beneficium secundum, obtentum sit pacifice, tam quod titulum, quām ejus possessione. Caſtrop. Azor. l. cit. Paris. cit. n. 129. Garc. n. 105. citans quāplurimos, tunc autem censetur quis quod utrumque pacifice obtinere beneficium, si nullā lite super ius seu titulum aut possessione molestatus tempore collationis aut possessionis accepta vel immediate post. Caſtrop. n. 21. vel, ut Paris. n. 130. citans pro hoc plures, tunc possessoū erit pacifica, si ea non deturetur quis in continentie de facto & de jure medio litigio: vel ut Garc. n. 105. ea possessione de facto & de jure (prout requiritur) est pacifica, quæ litigiosa non est, sed absque controversia & molestatione juris & facti judiciali, & extrajudiciali (cum ad hoc, ne videatur pacifica possesso, ut ait Lott. l. 3. q. 23. nu. 25. nullum sit discrimen inter molestias judiciales & extrajudiciales, ut in Clem. gratia. de rescrip. Cardin. n. 8. Viral. n. 50. nec distinguitur, num molestia finit de jure, vel de facto) dum statim ab obtentā possessione, nulla intenditur provisus iis jure vel facto de secundo beneficio. uti hæc omnia declarantur à Rot. in Tolestan. Archidia. de Junio 1592. quam Garc. recitat n. 105. Verum pro pleniore hujus tertiae responsionis intelligentia sit

Quæstio 98. Num igitur ad hoc, ut vacet præhabitum beneficium per affectionem secundi, non sufficiat secundus possessio; dum non super hac; sed super ipso beneficio lis moveretur possessori; sive an per obtentionem & possessionem beneficij litigiosi inducatur vacatio præhabiti?

R. Respondeo negativè: seu talem possessionem de facto non sufficere, ne alias provisus, ut pote incertus de secundo, in casu mali eventus licet careat utroque, sive cogatur novam item incipere cum eo qui primum impetrasset, & in ejus possessionem se immisceret: ita præter AA. immediate antè citatos, & Rot. in dicta Toletana. sentit expreſſe C. de Luca. de benef. d. 54. n. 5. contra Innoc. in c. constitutus. de appellat. & Rot. decis. 3. de causa possess. in antiqu. alias. 36. censentes; quod, ubi quis est in possessione beneficij, licet ei lis moveatur super beneficio, habere illum nihilominus possessionem pacificam, et quod ad hanc sufficiat, quod de facto possidat, licet ei super jure moveatur controversia; & contra Quintinum in c. de multa. n. 73. & Tus. conclus. 69. lit. B. n. 3. apud Garc. tenentes expreſſe, etiam per solam acceptionem beneficij litigiosi scienter factam fine corporali receptione vacare primum.

Quæstio 99. An ergo etiam ad hoc, ut per affectionem secundi vacet primum, requiratur, ut utrumque, hoc est, tam præhabitum seu primum, quam secundum obtineatur pacifice, tam quod titulum, quām quod ad possessionem?

R. Respondeo negativè: nam licet præhabitum sit litigiosum, multo magis vacabit per affectionem

tionem secundi pacificè obtenti. Less. de justitia. l. 2. c. 34. n. 141. Garc. loc. cit. n. 107. citans Innoc. in e. in nostra. de rescr. Navar. cons. 14. n. 1. de prab. Rebuff. in pr. tit. de tacitâ renunc. & exprefsam declarat. S. Congreg. ad. 17. sess. 24. Trid. quod si tamen obtento titulo unius beneficij absque illius possessione obtineat quis secundum litigiosum, & priusquam efficiatur hujus secundi possessor pacificus, accipiat possessionem pacificam istius prioris, non propterea vacabit illud secundum litigiosum; cum id nullibi in jure statutum sit. Less. loc. cit. citans Nav. cons. 31. l. 3. de prab. Garc. n. 108. dicens id sibi placere, & videri certum. Pirk. tit. de prab. n. 155.

Quæstio 100. An, se tempore acceptæ possessionis vel immediatè post, seu in continentia, & in limine legitime possessionis non molesteris super possessionem vel titulo, eo ipso censoris obtinuisse beneficium & possessionem in ordine ad hoc, ut ab eo momento vacet prahabitum beneficium; an vero expectari debeat tempus aliud, & quantum illud liberum à litigio & molestatione?

Respondeo: non censeri in ordine ad dictam vacationem primi beneficij mox inducendam pacificè obtentum secundum, quod immediatè post non reddatur litigiosa & turbida collatio vel possessio; sed exspectandum tempus aliquod. Lott. l. 3. q. 23. n. 19. cum commun. idque, ne, si supervenient lis aliqua, unde possesio posit videri minus pacifica, & indicare periculum destitutio- nis utriusque beneficij, & consequentis necessitatis mendicandi in opprobrio ordinis clericalis. Lott. loc. cit. Porro ad minimū requiruntur eti- sufficiunt duo menses ad hoc, ita ut, si intra 2. menses ab accepta possessione molestia seu lis mota fuit, dicatur adhuc in continentia & in limine suo turbari possessio, & per consequens impeditur prahabiti vacatio; si vero abique litigio effluxerint dicti menses, pacifica censeatur possesio, & mox ab eorum lapsu induci vacatio. Castrop. cit. §. 6. n. 21. Garc. n. 113. citans Lap. in c. commissa. de elect. in 6. Quintadv. l. 4. n. 8. Hieron. Gabriel. l. 1. cons. 193. nu. 7. & Rot. in Toletan. Archidiac. quam recitat nu. 106. in qua dicitur duos illos menses in benigna interpretatione dari ad dimittendum incompatibile, & per lapsum eorum non vacare primum incompatibile, si interea supervenisset molestia de secundo: contra Bonifac. in clem. si plures. de prab. n. 63. Mascard. & alios tenentes, quod quandiu durat annus, censeatur possesio in suo limine; ac ita, ubi quæstio vel controversia mota est infra annum, non censeatur possesio pacifica, & sic non vident priora beneficia: verum hoc minus re- ete; deberent enim alios Ordinarii collatores ex- pectare per annum integrum, ut prius beneficium vacans providerent; quod contra stylum & praxi- xin receptum esse dicit Castrop. cit. n. 21. solet etiam in provisionibus Apostolicis, dum Papa di- spensare non vult ad retinenda prahabita, apponi decretum de dimittendo primo infra 2. menses, alias utrumque beneficium vacet, quod decretum iniicit titulum & possessionem elapsi istis 2. menses. Tond. in qq. benef. p. 2. c. 5. §. 6. n. 23, tradit etiam idem Tond. p. 3. c. 85. n. 8. in Gallia prahabitu incompatible non vacare, nisi post annum adepta possessionis pacifica.

2. Porro tradit Garc. n. 114. quod si lis aut ma- leficia intra illos duos menses nulla supervenerit, cenaseri vacasse primum, non à puncto temporis quo hi menses elapsi, sed à principio capta posses- sionis. Idem videtur tenere Castrop. n. 21. in fine, contra Rebuff. & Gabriel, tenentes, teipso non da- ri vacationem ante lapsum istorum duorum mense- rum, etiamsi in eis lis non sit mota. atque ita ait Garc. nu. 116. collationem & provisionem de eo beneficio prahabito à principio capta posses- sionis secundi esse bonam, et si post 2. menses con- troversia moveretur de secundo, salvo tamen re- medio & beneficio capit: si beneficia. de prab. in 6. verum quid de hac doctrina Garciz sentiat C. Luca vide apud eundem de benef. d. 54. n. 5. ubi etiam occasione hujus doctrina ait Garciam esse elabo- ratum collectorem, sed non magnum doctorem.

Quæstio 101. An, ut possesio pacifica se- cundi beneficij inducat privationem primi, debeat esse fructifera?

Respondeo affirmativè: sive id necessario re- quiriri, ut habeat quis possessionem pacificam non solum beneficii seu tituli & exerciti cura, vel officii annexi beneficio; sed etiam bonorum & fructuum beneficij, seu inde queat percipere fructus, aut saltem majorem illorum partem, ita ut, si saltem majorem eorum partem habere ne- queat, quia forte fructus hi applicantur alteri ex privilegio, vel statuto, vel consuetudine, vel alia de causâ pertineant ad alterum, eo tempore, quo hoc contingit, non vacet primum. Azor. p. 2. l. 7. c. 16. q. 9. (qui etiam hoc intendit, etiamsi Papa his verbis & expressâ conditione, ut primum vacet possessione secundi apprehensâ, conferat) Ca- strop. loc. cit. n. 22. Garc. cit. c. 5. n. 123. citans Ho- jed. c. 13. n. n. 48. & 80. Coraf. de beneficis. p. 1. c. 10. n. 8. &c. juxta expressum textum cap. si tibi con- cesso de prab. in 6. & ibi AA. communiter: et si de cetero stallum in choro, vocem in capitulo habe- at; haec enim non computantur in fructibus ad hunc effectum; cum ex his nemo sustentari valeat, ut inquit Rota in una Placentina portionis. ult. Maij. 1591. quādū enim quis non est in possessione per- cipiendi fructus, & illi ei non obveniunt, aut quo minùs ei obveniant, non sit penes ipsum, non censemur beneficium plenè obtinere. Castrop. loc. cit. Neque contrarium ex eo inferri debet, quod pacifica possesio beneficij seu tituli, & liberum cura exercitium ei annexum, etiamsi non percipi- piantur fructus, sufficiat ad hoc, ut provisus tenea- tur intra annum promoveri ad Sacerdotium, & quò minùs currat illi hoc tempus; sic enim positi- ve & specialiter disponitur c. commissa. & c. liet. Canon. de elec. in 6. uti & de hoc est declar. S. Con- greg. sic habens: licet reservati sint fructus in favo- rem alterius; tamen, non reservatâ administratione, nec domo abbatali, reservatio non tollit curam; unde tene- tur promoveri & curam exercere. Garc. n. 126. & 127. Hinc, si alicubi (quia forte non receptum ibi Trid. & Bulla Pii V. 106. de applicandis fructibus) fructus omnis, vel major eorum pars pro primo vel secundo anno debetur fabrica, vel alteri loco pio appli- centur, intra illum annum vel biennium non va- cat primum per obtentionem, & de cetero pacifica- cam possessionem secundi. Garc. n. 144. ubi etiam expre- se loquitur in casu, ubi etiam media pars fructuum primi anni cedit fabrica, vel alii piis usibus,